

ZARZĄDZENIE Nr 8 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1957 r.

w sprawie ochrony tajemnicy państwowej przy dokonywaniu zdjęć fotograficznych i filmowych oraz szkiców i rysunków obiektów ważnych ze względu na obronę lub bezpieczeństwo Państwa.

Na podstawie art. 15 dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 55, poz. 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dokonywanie zdjęć fotograficznych i filmowych oraz szkiców i rysunków obiektów i przedmiotów zastrzeżonych wymaga zezwolenia właściwych organów państwowych.

2. Obiektami i przedmiotami zastrzeżonymi są:

- a) obiekty wojskowe, sprzęt wojenny i uzbrojenie oraz zorganizowane oddziały żołnierzy; nie są natomiast zastrzeżonymi obiektami wojskowymi — w rozumieniu zarządzenia — defilujące w czasie uroczystości oddziały żołnierzy i luźne, nie stanowiące określonych elementów organizacyjnych grupy żołnierzy, jak również budynki nie strzeżone,
- b) zakłady przemysłowe, górnicze i energetyczne, części tych zakładów oraz poszczególne ich urządzenia i maszyny, jak również związane z nimi instytuty, zakłady naukowo-badawcze, laboratoria i biura projektowo-konstrukcyjne,
- c) kolejowe rampy, parowozownie, elektrowozownie, ośrodki elektrotrakcyjne (budynki i urządzenia), ogólny widok układu torów i ich połączeń na stacjach węzłowych, lotniska, porty morskie i rzeczne, wiadukty, mosty, tunele oraz urządzenia hydro-techniczne służące, stacje pomp itp.),
- d) urządzenia łączności (stacje i rozgłośnie radiowe, telefoniczne, telegraficzne i inne),
- e) bazy materiałowo-sprzętowe i magazyny państwowe.

3. Dokonywanie zdjęć fotograficznych i filmowych oraz szkiców i rysunków obiektów określonych w ust. 2, a znajdujących się w zarządzie lub pod nadzorem jednostek spółdzielczych wymaga zezwolenia właściwych organów spółdzielczości.

§ 2. 1. Właściwymi do udzielania zezwoleń określonych w § 1 ust. 1 są ministrowie lub kierownicy urzędów centralnych, do których należy sprawowanie nadzoru nad obiektem stanowiącym przedmiot fotografowania, filmowania, rysunku lub szkicu, albo upoważnieni przez nich kierownicy urzędów, instytucji, przedsiębiorstw oraz zakładów.

2. Zezwolenia na dokonywanie zdjęć obiektów określonych w § 1 ust. 3 udziela właściwy naczelny organ spółdzielczy.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1-lub 2, nie upoważniają do dokonywania zdjęć fotograficznych i filmowych oraz szkiców i rysunków z góry, na których występowałyby obiekty zastrzeżone. Na dokonywanie takich zdjęć fotograficznych i filmowych oraz szkiców i rysunków udziela zezwoleń minister lub kierownik urzędu centralnego określony w ust. 1 albo właściwy naczelny organ spółdzielczy w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

4. Zasady i tryb udzielania zezwoleń normują odrębne przepisy wydane przez Prezesa Rady Ministrów, właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych i właściwy naczelny organ spółdzielczy.

§ 3. Zasady dotyczące zdjęć fotograficznych i filmowych oraz rysunków i szkiców dokonywanych dla celów służbowych przez urzędy, instytucje lub zakłady w zakresie obiektów własnych, jak również dokonywanych przez organy wojskowe lub Milicji Obywatelskiej, regulują osobne przepisy.

§ 4. W zakresie dokonywania zdjęć aerofotogrametrycznych stosuje się przepisy dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o prawie dokonywania zdjęć aerofotogrametrycznych (Dz. U. Nr 24, poz. 160).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

ZARZĄDZENIE Nr 9 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1957 r.

w sprawie opracowania kosztorysów na roboty budowlane, montaż konstrukcji oraz montaż maszyn i urządzeń.

Na podstawie § 3 uchwały nr 1058 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zatwierdzania katalogów skalonych norm kosztorysowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 9, poz. 122) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Roboty budowlano-montażowe rozpoczynane w roku 1957 powinny być z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3 i § 4 ust. 4 wykonywane na podstawie dokumentacji kosztorysowej opracowanej w oparciu o katalogi skalonych norm kosztorysowych (KSNK) i cenniki montażu maszyn i urządzeń (CMMU) według zasad ustalonych w instrukcji o opracowywaniu kosztorysów, wprowadzonej w życie zarządzeniem nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1956 r. w sprawie opracowywania kosztorysów robót budowlanych, montażu konstrukcji oraz montażu maszyn i urządzeń (Monitor Polski Nr 9, poz. 125).

2. Roboty budowlano-montażowe rozpoczynane lub kontynuowane po dniu 1 stycznia 1958 r. powinny być wykonywane tylko na podstawie dokumentacji kosztorysowej opracowanej w oparciu o katalogi skalonych norm kosztorysowych i cenniki montażu maszyn i urządzeń według zasad określonych w ust. 1.

§ 2. 1. Przepisu § 6 uchwały nr 1058 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zatwierdzania katalogów skalonych norm kosztorysowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 9, poz. 122) oraz analogicznych przepisów w innych aktach prawnych wprowadzających nowe zasady kosztorysowania, jako przepisów przejściowych, nie należy stosować do kosztorysów całkowitych lub częściowych (części obiektów) na roboty, których rozpoczęcie lub kontynuacja przewidziane są po dniu 1 stycznia 1958 r. Dokumentacja kosztorysowa

oparta o stare normy i zasady traci swą ważność z dniem 31 grudnia 1957 r.

2. Kosztorysy całkowite lub częściowe (części obiektów) sporządzone według starych norm i zasad, a dotyczące robót rozpoczynanych lub kontynuowanych po dniu 1 stycznia 1958 r. powinny być opracowane ponownie zgodnie z zasadami określonymi w § 1 ust. 1. Ponowne opracowanie dokumentacji kosztorysowej na projekty typowe i powtarzalne powinno być dokonane w terminie do dnia 30 czerwca 1957 r.

3. Koszt ponownego opracowania dokumentacji określonej w ust. 2 ponosi inwestor.

§ 3. Dokumentacja kosztorysowa sporządzona w oparciu o stare normy, cenniki i zasady zachowuje swą ważność w 1957 r., jeżeli opracowanie tej dokumentacji zakończone zostało w okresie wdrażania się biur projektowych w nowe metody kosztorysowania, tj.:

- a) do dnia 30 czerwca 1956 r. dla robót objętych katalogami wymienionymi w § 1 ust. 1 uchwały nr 1058 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. oraz cennikami zatwierdzonymi zarządzeniem nr 11 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1956 r. w sprawie zatwierdzenia cenników na montaż maszyn i urządzeń przemysłowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 9, poz. 124),
- b) w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie aktów prawnych zatwierdzających dalsze katalogi scalonych norm kosztorysowych cenniki montażu maszyn i urządzeń lub inne cenniki kosztorysowe.

Decyduje uwidoczniiona na kosztorysie data ukończenia opracowania.

§ 4. 1. Jeżeli kosztorysy całkowite lub częściowe (części obiektów) dotyczące robót rozpoczynanych w 1957 r., oparte zgodnie z przepisami prawnymi na starych normach i zasadach, zostały ponownie opracowane przez inwestora lub wykonawcę na podstawie KSNK lub CMMU — wiążące jest opracowanie na zasadzie KSNK lub CMMU. Koszt tego opracowania ponosi inwestor lub wykonawca, na którego żądanie ponownie opracowano dokumentację kosztorysową.

2. Inwestor lub wykonawca mają obowiązek uzgodnienia określonych w ust. 1 kosztorysów opracowanych ponownie na podstawie KSNK lub CMMU w ciągu 30 dni od dnia dostarczenia im tych kosztorysów. Jeżeli w tym terminie nie zostaną zgłoszone zastrzeżenia, nowo opracowany kosztorys uważa się za uzgodniony.

3. Zasada wyrażona w ust. 1 ma również zastosowanie w przypadkach, gdy na podstawie porozumienia między inwestorem i wykonawcą zostały w 1956 r. ponownie opracowane w oparciu o KSNK lub CMMU kosztorysy całkowite lub częściowe (części obiektów) na roboty rozpoczynane w 1956 r. i kontynuowane w 1957 r.

4. Nie mogą być ponownie opracowywane kosztorysy całkowite lub częściowe (części obiektów) na roboty kontynuowane w roku 1957, jeżeli w 1956 r. były one rozliczane na podstawie kosztorysów całkowitych lub częściowych (części obiektów) opartych na starych normach i zasadach.

§ 5. Z dniem 31 grudnia 1957 r. tracą ważność:

- a) cenniki oraz katalogi wymienione w urzędowym spisie cenników oraz katalogów norm kosztorysowych obowiązujących dla celów kosztorysowania robót budowlano-montażowych oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych w roku 1955 załączonym do instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 248 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1956 r. w sprawie przeliczenia wartości kosztorysowej robót budowlano-montażowych oraz robót i prac geologicznych i geodezyjnych na poziom cen 1956 r. (Monitor Polski Nr 81, poz. 966),
- b) wytyczne w sprawie zasad opracowywania kosztorysów w okresie przejściowym stanowiące załącznik do zarządzenia nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1956 r. (Monitor Polski Nr 9, poz. 125).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

40

ZARZĄDZENIE Nr 13 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 stycznia 1957 r.

w sprawie przekazania bocznic kolejowych nie posiadających charakteru użytku publicznego właściwym ich użytkownikom.

§ 1. 1. Wszystkie bocznic kolejowe lub ich części, położone w granicach terenu będącego w zarządzie i użytkowaniu Polskich Kolei Państwowych — zwanego dalej „terenem kolejowym”, stanowią składniki majątku trwałego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” bez względu na to, czy są użytkowane przez Polskie Koleje Państwowe, czy też przez inne państwowe jednostki organizacyjne.

2. Bocznicami w rozumieniu ust. 1 są również wąskotorowe koleje przemysłowe, włączone do sieci kolei wąskotorowych użytku publicznego.

3. Składnikami majątku trwałego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” są również skrzyżowania w poziomie szyn wąskotorowych kolei przemysłowych z kolejami wąskotorowymi użytku publicznego.

§ 2. 1. Bocznic kolejowe lub ich części oraz linie kolei wąskotorowych, użytkowane przez państwowe jednostki organizacyjne, a położone poza terenem kolejowym, stanowią składniki majątku trwałego lub środków podstawowych tych

jednostek, w których faktycznym użytkowaniu znajdują się te bocznic lub ich części albo linie kolei wąskotorowych.

2. Jeżeli bocznic kolejowe lub ich części oraz linie kolei wąskotorowych wymienione w ust. 1 zostały przekazane przez ich faktycznych użytkowników do czasowego użytkowania innym państwowym jednostkom organizacyjnym, to zostają one ujęte jako składniki majątku trwałego lub środki podstawowe w tej jednostce organizacyjnej, która je przekazała do czasowego użytkowania innej państwowej jednostce organizacyjnej.

3. Bocznic kolejowe, zaewidencjonowane jako środki trwałe ich faktycznych użytkowników, mogą być obsługiwane i konserwowane przez Polskie Koleje Państwowe.

§ 3. Nowobudowane bocznic kolejowe powinny być w całości finansowane ze środków inwestycyjnych przyszłego ich użytkownika. Część nowozbudowanej bocznic, która leży w granicach terenu kolejowego, podlega nieodpłatnemu prze-